

La Beth de Súria

Súria va ser una plaça forta que va mostrar la seva efectivitat en les lluites contra els sarraïns, el comerç de la sal i les guerres carlines. Des dels inicis del XVIII fins a la segona meitat del XIX la població va viure una època daurada del cultiu de la vinya, activitat que va donar lloc a una interessant arquitectura autòctona en pedra seca, les barraques. A la sortida, en direcció a Cardona, hi ha la falla anticlinal que en diuen de Mig-món, que és on la llegenda situa el centre de la Terra, el lloc on s'acabà en ser creada. El 1925 s'hi va iniciar l'exploració dels jaciments de potassa. Els miners van participar, el 1932, com els de Fígols, en el moviment revolucionari de l'alt Llobregat que proclamà el comunisme llibertari. Súria és tot això i moltes altres coses.

Però des de fa uns mesos és, per sobre tot, el poble de la Beth. La Beth de Súria. La Beth, Elisabet Rodergas Cols, va néixer a la clínica Dexeus de Barcelona el desembre del 1981, l'any del cop d'estat del Tejero. Va viure la infantesa entre Súria i Cardona. Havia participat a les caramelles i a les representacions dels Pastorets. De més gran va anar a Manresa i últimament a Barcelona. Entremig va treballar uns mesos en un hotel proper a Londres, per practicar l'anglès i conèixer altres ambients, i va participar en un camp de treball al Senegal organitzat pels Amics de la Unesco de Manresa.

El seu pare, Alfons, regenta la impremta Printing Súria, abans Arts Gràfiques Rodergas, fundada per l'avi, Jaume. El seu oncle Robert és president del gremi de Publicitat de Catalunya. La seva mare, Maria, té la perfumeria Brillant, a Manresa. La Beth era una bona escolar, amb més afeció cap al camp de les lletres, fins i tot havia guanyat algun concurs literari a l'escola. Va repetir COU i, després d'aprovar la selectivitat, es va matricular a l'acadèmia de Coco Comín. Ha fet publicitat. Cap als 16 anys va començar a dedicar-se al món de la cançó. Primer al grup de pop rock Hàbit, conjunt alternatiu que cantava cançons com "Maria", "La lluna" i "Llibertat" (a més, web iniciat amb la imatge d'una planta de cannabis). Després va passar per l'orquestra surienca Eivissa, el grup targarí Banda Sonora i la sala de festes Imperator de Barcelona. I llavors es va presentar al càsting de la segona edició del *reality show* musical televisiu "Operación Triunfo"

(OT) i va ser seleccionada. Va quedar tercera i va anar a Eurovisión, on va quedar en 8è lloc. Ha gravat el cedé "Otra realidad". Gràcies a OT, la Beth ha passat de l'anonimat a ser aclamada per milers de fans en els concerts de les gires, a ocupar portades de diaris i revistes, a freqüentar els platós de les cadenes de televisió, a la presència radiofònica i als primers llocs de vendes.

No manquen, però, crítiques al plantejament d'OT: excessiva rapidesa en la consecució de l'èxit, massa culte al triomf i la popularitat, morbositat a l'hora de les expulsions de concu-

sants i el tema de la llengua. Les cançons només són en espanyol o anglès. Hi va haver un incident pel fet que la Beth parlava telefònicament en català amb els seus pares i la van renyar. L'explicació de *l'ente público* fou que el programa també es veu a Albacete. Quim Monzó, amb la seva habitual ironia, va escriure a *La Vanguardia* que els d'Albacete haurien de protestar, perquè el raonament pressuposa que són incapaços de comprendre... "que en altres llocs, altres persones, parlen altres llengües".

A Súria, el salt a la fama de la Beth s'ha viscut com un autèntic fenomen social. Hi ha contribuït, sens dubte el fet de ser filla de la població, però també la personalitat de l'artista. La

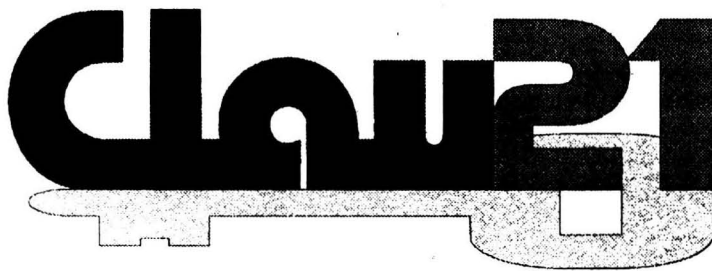
Beth ha passat pel terreny minat de la televisió estatal i el ranci festival eurovisiu sense perdre el seny. Ho ha considerat interessant per la seva promoció i s'hi ha agafat, però sense gaires concessions. Va declarar que la cançó eurovisiva no era del seu gust, que no representava Espanya sinó a ella mateixa o a la tevé estatal, que era un mal moment per la posició del govern d'Aznar sobre la guerra contra l'Iraq... Fins i tot va contestar en una entrevista (a *El Mundo!*) que al seu mòbil no hi tenia la melodia del "Dime". Josep Gifreu, catedràtic de comunicació de la Pompeu Fabra, constata a l'*Avui* que la surienca "ha demostrat ser una persona amb idees pròpies i criteri format. No ha amagat la seva condició de catalana ni quina era la seva llengua pròpia ni la seva posició contra la guerra de l'Iraq. I sobre el tema de la llengua, comparant l'actualitat amb la renúncia de Joan Manuel Serrat: Ara ja no tindria sentit que la Beth s'hagués plantat exigint de cantar en català a Riga. Ara tenim

els nostres canals democràtics per plantejar les reclamacions polítiques”.

La cantant de gospel Monica Green, ex The Supremes, va declarar sobre la surienca: *“M’agrada la seva veu, però més la seva actitud freda, reposada; la veig amb el cap al seu lloc i tocant de peus a terra”.* La Beth té un timbre personal de veu molt característic. A la música gravada hi ha molt d’artificial, però les seves versions de “Yesterday” i “Imagine”, per exemple, són un prodigi de modulació, de diversitat de registres; és com si jugués amb els colors de la veu. Llavors el seu cant és com el d’aquelles sirenes de l’Odissea *“que encisen tots els humans, quisvulla que siguin que arribin a elles”.* Coco Comín ha dit que Beth té un do innat per les arts escèniques. A la seva cançó “Hoy”, la surienca explica que no sap on és el principi ni el final del laberint però sap què vol i és cantar, somniar, volar. Potser ha començat la casa per la teulada. Diu que li agradava,

de joveneta, pujar al castell de Cardona amb els amics per cantar i mirar les estrelles. Ara que ja és, metafòricament, una estrella, no s’ha deixat endur per l’onada favorable que està vivint. Seria bonic que tot li anés bé, que quan s’acabin els compromisos i pugui fer allò que vol ens regalés la versió catalana d’una música personal i alternativa com la del Ben Harper (anotin, dijous 30 d’octubre, al Razzmatazz) i l’Ani di Franco (artistes contra la guerra, Future Wolrd Funk). El dia de l’homenatge popular (22 de març) a Síria, una pancarta deia “Amb la teva veu pots aturar la guerra”. Els redactors, segurament sense saber-ho, creien com Maragall que basta el cant d’una noia jove per redimir la humanitat.

BENIGNE RAFART
Mestre

PSG. INDÚSTRIA, 40
T. 93 821 45 23
FAX 93 822 08 00
08600 BERGA
CLAU21PS@TELELINE.ES

I M M O B I L I À R I A

Tot tipus de gestions immobiliàries: Compra, Venda, Lloguer

L'immoble que necessiti a la seva mida:

Pis, Duplex, Casa, Finca, Xalet, Parcel·la, Local, Parquing.

Si disposa d'un immoble per vendre o llogar:

Li tramitem la seva venda o el seu lloguer de la millor manera segons siguin els seus interessos i preferències. Li valorem i realitzem un reportatge amb fotografies digitals per anunciar-lo a Internet, si vostè ho vol. Truqui'ns i li explicarem el nostre mètode de treball.